GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 52.

We Srzodę Dnia 28. Czerwca 1797.

Z Paryża d. 5. Czerwca.

Minister marynarki kazał oznaymić co następuie:

" Niedawno wyszła z Brest pod rozkazami dywizyynego szefa obywatela Gantheaume eskadra z 2 okrętow liniowych, 4 fregat i 2 korwet złożona, dla uważania nieprzyiacielskich poruszeń, dla zasłonienia brzegowego handlu, dla ułatwienia wniścia kupieckim okrętom do portow i czynienia służby przedniey straży flotty, która iuż gotowa w korycie Brestu stoi."

W odezwie, którą nasz poseł w Genui obywatel Faypoult z okazyi tamteyszych rozruchow wydał, napomina przytomnych tam Francuzow, aby się do poruszeń nie mięszali i zostawili wolność Genueńskiemu ludowi, aby mogł bez obcego w pływu spokoynie nad odrodzeniem swego rządu pracować. "Odezwa obywatela Faypoult dowodzi, mówi Redaktor, tak naszą gorliwość do tego wszystkiego, co tylko naszych alliantow interessuie, iako też nasze uszanowanie dla niepodległosci ludow."

Z Lyonu i południowey Francyi przybyło tu kilkunastu ludzi, iak mówią, dla pełnienia rozboiow i wzniecenia rozruchow &c. Ale policya ma na tych krwawych ludzi potrzebną bacznosć, i biada im gdyby iaki gdzie gwałt popełnili.

Dyrektoryat kazał wieść odwołać, iakoby familia Buonapartego źle traktowana była w Marsylii. Dyrektoryat, stoi w Redaktorze, nie czekałby zapewne na przełożenia dzien nikarza, dla przedsięwzięcia potrzebnych śrzodkow do zabespieczenia spokoyności matce jenerała Buonaparte, gdyby rozpuszczone wieści prawdziwe były. Rozpuszczono także, że jenerał Buonaparte będzie do Marsylii posłany. Ta wiadomość, która bohatera pokoiu, wielkiego wodza ieszcze czynney armii, na prostą kommendę morskiego miasta skazuie, iest z sama siebie iuż niepodobna doprawdy, nie żeby odwołania potrzebowała. List dyrektoryatu do jenerała Buonaparte, w ktorym mu zleca aby iednego jenerała do Marsylii posłał, zapewne do tey wieści dał powod.

D. 3. t. m. odwołał dyrektoryat kommissarzy Santhonax, Raymand i Roume z St. Domingo nazad. Urzędowanie ich kończy się d. 22 lipca; maią się niezwłocznie do Francyi udać, dla zdania sprawy z swego poselstwa.

Ustąpienie z Liworna naszych woysk nastąpiło, iak słychać, z przyczyny pokoiu z Cessarzem.

Na wyspę Auvigny na brzegach Normandyi wylądowali Anglicy i 117 namiotow rozstawili. W wspomnionych okolicach krąży wciąż wiele fregat i kutrów Angielskich.

Ma bydź zdany rapport, czy Montesquieu, będzie honor Panteonu przyznany.

Tymczasowo 12,000 naszego woyska zostanie się w Włoskiey rzeczypospolitey.

Poul, zaboyca reprezentanta Sieyes, otrzymał wczoray swóy dekret: 6 godzin ma bydź na widok publiczny wystawiony, a potym na 20 lat w kaydankach na więzienie skazany. Od kary śmierci został za to uwolniony, że się pokazało, iż iego zaboystwo nie było rozmyślne.

Z Paryza d. 6 Czerwca.

Dyrektoryat dał dymissyą ministrowi marynarki i oczekuie na przybycie obywatela Barthelemy, dla mianowania innego na iego mieysce.

Z Kale przybiegł kuryer z wiadomością do dyrektoryatu, że tam Angielski okręt z depeszami przybył, zapytuiąc się czy dyrektoryat pozwoli nowego Angielskiego pełnomocnika do negocyowania pokoiu przysłać.

Publiczne papiery na tę wiadomość poszły ieszcze bardziey w gorę; iuskrypcye stoią dziś 35 liw. za sto.

Z Medyolanu d. 3. Czerwca.

D. 27 maia wszystkie stanowiska były ieszcze w Genui licznemi wartami osadzone, wiele osób aresztowano i na publicznym rynku rozdawano chleb i wino darmo; ale zapobiegaiąc senat walkom partyy, wezwał w pobliskości stoiące znaczne korpus woyska Francuzkiego do miasta i sam dobrowolnie zaprowadził demokracyą i zniosł wszystkie tytuły i szlachectwo. Francuzki minister Faypoult i adjutant Buonapartego byli na tey sessyi przytomni. Lud zgromadził się w znaczney liczbie przed domem posła; ten odpowiadał im z okna na okrzyki: Niech żyie demokracya! niech żyie wolność: niech żyie Genueński, niech żyie Francuzki lud! Prowincye podług wszelkiego podobieństwa poydą za tym przykładem. Mówią tu, że w rożnych mieyscach zachodniego brzegu (Riviera di Ponente) drzewo wolności iuż zaszczepiono. — Nawet w Luka zagrozony iest rząd arystokracki. — Woytowstwa Szwaycarskie zawsze się ieszcze burzą. Jak wiadomo te dystrykty należały niegdyś do Medyolańskiego i po części zostały od Xcia Maxymiliana Sforzy, ktoremu Szwaycarowie w roku 1512 do odzyskania swoich kraiow dopomogli, i w roku 1516 od króla Franciszka I. Szwaycarom ustąpione. Jak się domyślaią, przyłączenie oderwanych tych kraiow od samego Buonaparte iest wspierane. Ten jenerał żyie ieszcz na osobności w Montebello, gdzie iest mieysce wszystkich negocyacyy. Wypadki iednak z nich, a osobliwie warunki pokoiu, który z Wenecyą zawarty ma bydź, nie są ieszcze wiadome.

Z Paryża d. 9. Czerwca.

Wczoray miał dyrektoryat publiczną

sessyą. Otoczony swemi ministrami i ciałem dyplomatycznym udał się na salą audyencyi, na którą publikum zostało wprowadzone. Minister zagranicznych związkow prezentował dyrektoryatowi P. Dreyer nadzwyczaynego posła i pełnomocnego ministra Króla Duńskiego przy rzeczypospolitey Francuzkiey, który takową przemowę miał:

" Obywatelu Prezydencie! Życzenia, iakie Król, mòy Pan, zawsze dla dobra narodu Francuzkiego okazywał, wszędzie są wiadome. Ciągłe dowody przyiaźni i przychylności dla narodu Francuzkiego, okazuią szczere pragnienie życia z nim w naydoskonalszym porozumieniu. Gdzie czyny mòwią tam nie potrzeba zapewnienia. Życzenie Króla utrzymać związki i ieszcze ie ściśley spoić, których trwałość i tęgość na wzaiemnych intereſsach obydwóch narodów polega, iest nie odmienne; dopełnienie tego życzenia, iest celem mego poselstwa. Król Jmć zlecił mi, Obywatele Dyrektorowie, uczynić wam uroczyste zapewnienie o tych uczuciach, ktòremi iest dla rzeczypóspolitey Francuzkiey przeięty, i ia sądzę się za szczęśliwego, że mogę tu bydź iego tłomaczym. Nic nie braknie do mego szczęścia, Obywatele Dyrektorowie, ieżeli pełniąc zamiary i wolą Króla, potrafię sobie zasłużyć na prawa do waszego zaufania i szacunku. „

Prezydent, obywatel Carnot odpowiedział mu:

Mci Panie nadzwyczayny Pośle i Pełnomocny ministrze Krola Danii!

Dyrektoryat wykonawczy z nayżywszym ukontentowaniem przyymuie zapewnienia przyiaźni, które Król Jmć Duński przez WPana mu oświadcza. Rząd Francuzkiey rzeczypospolitey niczego nie opuści, dla utrzymania dobrego porozumienia, które między obiema narodami od tak dawnego czasu trwa. Szczere postępowanie Króla Danii w ciągu całey rewolucyi, względem rzeczypospolitey, ieszcze ściśley spoiło związki, które ich łączyły. Gorące życzenie dyrektòryatu, przez chwalebny pokoy widzieć nakoniec wszystkie mocarstwa Europy ziednoczone, iest dla WP. nową rękoymią uczuciow dyrektoryatu dla mocarstwa, które nigdy nieprzestało być przyiacielem Francyi. Dyrektoryat nie wątpi wcale Mci Pełnomocny Minis:, że osobiste przymioty, które ci zaufanie Kròla Jmci Duńskiego ziednały, także ci przychylność i szacunek rządu ziednaią, u którego masz zlecenie Króla Jmć reprezentować. „

Potym był dyrektoryatowi kommodor Ruffo pełnomocny minister Kròla Neapolitańskiego prezentowany. Ten miał następuiącą przèmowę:

Obywatele Dyrektorowie!

" Król, Pan mòy, rozkazał mi przez zaufalny moy list, dać wam nowy dowod iego przyiaźni, zalecaiąc mi utrzymanie starannie związków naydoskonalszego porozumienia i szczerey harmonii, w które z rzecząpospolitą Francuzką wszedł, i iako tłomacz iego uczuciów, iego otwartey i nieodmienney szczerości, potwierdzam wam ukontentowanie, iakie Król ztąd czuie, że w tym poiednaniu się nazad, widzi dla obydwòch narodów otwarte źrzodła szczęśliwości, do których rozszerzenia i utwierdzenia, przemysł i wzaiemny intereſs zaprasza, a które nazawsze przyiaźń utwierdzą. Z prawdziwym ukontentowaniem oświadcza Krol, Pan mòy, że pokòy i dobre porozumienie, które

między obiema narodami zostało nazad przywrócone, wybiie z pamięci wszystko złe, które sobie nawzaiem zrządzono, i zdarzenia przeciwne szacunkowi od wyyścia deklaracyi, który zawsze Król Jmć Sycyliyski dla Francyi miał, zagładzi. Zaufanie, którym mnie Król zaszczycił, i pragnienie sobie na wasze zasłużyć, będą iedynym i ustawicznym przedmiotem mey starannośći, moich kroków i życzeń. „

Prezydent odpowiedział mu:

Mci Panie Pełnomocny Ministrze Krola Neapolitańskiego!

" Dyrektoryat wykonawczy, widzi w WPanu z ukontentowaniem męża polityka, którego Król Jmć Sycyliyski wybrał do reprezentowania go przy rzeczypospolitey Francuzkiey. Dalekie od nas są przypomnienia dawnych rzeczy, któreby mogły harmonią i szczerą przyiaźń naruszyć, którą miedzy obiema narodami utrzymywac pragniemi. Król Jmć Sycyliyski doświadczy, iż rzeczpospolita Francuzka, tak iest wiernym przyiacielem, iak strasznym nieprzyiacielem. Co się WPana tyczy Mci Pełnomocny Ministrze, te WPana uczucia, które dopiero dla rzeczypospolitey oświadczyłeś, zapewniaią ci względy u iey rządu, ile te uczucia są prawdziwą rękoymią iego sposobu myślenia. „

Po tey mowie, obywatel Micheli minister rzepltey Genewskiey przy rzepltey Francuzkiey był dyrektoryatowi prezentowany. Międzyinnym rzekł do dyrektoryatu:

„ Otrzymać dla moiey oyczyzny przyiaźń i protekcyą Francyi, tyle znaczy iak zasady iey niepodległości i szczęśliwości zabespieczyć. Lud Francuzki nie pozbawi zapewne Genewy swey wspaniałey protekcyi, którą ią tyle lat zaszczycał, ieżeli ustawiczna przychylność z strony Genewy, swego dawnego sprzymierzeńca, wystarcza do zapewnienia tey protekcyi. Francya przypomni sobie, że w burzliwych czasach, kiedy się Europa na zgubę Francyi sprzysięgła, Genewa, mała i słaba, Genewa nie przestała iey bydź wierną. Przypomni sobie, że Genewa dla dania Francyi dowodów swey przychylności nie czekała aż iey armie za Alpy i Pirenei, za Ren i Po się przeprawią, dla zrobienia sobie nowey drogi do bram Rzymu &c. i żeby chorągwie, które na sklepieniu tey sali wiszą, oznaczały wielość zwycięztw Francuzkich. Genewa dzieliła z zapałem radość Francuzów na zakończenie chwalebnie tey woyny. Macie Obywatele Dyrektorowie, szczegulnieyszą sławę, iż te uczucia, których siły naypotężnieysi nieprzyiaciele doznali, na przeciw przyiacielskiemu ludowi, który od was wsparcia oczekuie, samą przychylnością tchną &c. „

Prezydent odpowiedział mu:

" Francuzka rzeczpospolita, która nie zna innego interessu nad interess ludu, umie swoie przywiązanie do swych sprzymierzeńców iedynie podług ich wierności i przychylności wymierzać. Genewa złączyła swoią sprawę, z sprawą rzeczypospolitey i dyrektoryat iey nie oddzieli. Zgromadzenie samowładne ludu Genewskiego dowie się potym od ciebie Obywatelu Ministrze, o zamiarze dyrektoryatu, utrzymania starannie wszystkich stosunkow, które obydwie rzeczypospolite łączą; zaręczenie tego, znayduie się w zasadach, któremi są ożywione. Owe chorągwie, które cię uderzyły, nie tak tu iako trofea zwycięztwa wiszą, ale raczey dla okaza-

nia w czasie pokoiu umiarkowania, któ- rym się rzeczpospolita zaszczyca. Oby rzeczpospolita Genewska, Obywatelu Ministrze, przez swą niepodległość zewnątrz, przez przychylność swoią do konstytucyi, którą zaprowadziła, zasady swey wolności i szczęścia co dzień utwierdzała! Ty zaś Obywatelu Micheli, w twym charakterze iako republikanin, w każdym Francuzie będziesz twego brata uważał.,,

Minister zagranicznych związków obywatel Lacroix prezentował potym Dyrektoryatowi P. Cabarrus pełnomocnego ministra Króla Hiszpańskiego na kongres, który podług urzędownego pisma Redaktora przed wykonaniem przedugodnych artykułów z Cesarzem ma się rozpocząć.

Na ostatek był dyrektoryatowi nie dawno z Konstantynopola przybyły, nadzwyczayny poseł Francuzki u Porty, Obywatel Verninac prezentowany. Oddał dyploma, które Selim III. do dyrektoryatu napisał, Turecką banderę i depeszę od Tureckiego wielkiego admirała, czyli kapitana baszy.

" Dyploma, rzekł obywatel Verninac, którą wam obywatele Dyrektorowie, oddaię, iest odpowiedź na pismo którymeście mnie odwołali. Turecka bandera, którą wam z listem kapitana baszy oddaię, ma za rękoymią szczerey przychylności i alliansu służyć. W przesłaniu tey bandery, pierwszy podarunek tego gatunku, na który się Mahometanism odważył, i w wyrazach oddanego listu, postrzeżecie, Obywatele Dyrektorowie, że na Bosforze wartość przyiaźni rzeczypospolitey umią cenić, i że iey sława tam iest znana. Ustawiczną ambassadę, którą Porta w osobie Ali Effendi do Francyi posyła, dowodzi iak bardzo ona utrzymywać przyiaźń z rzecząpospolitą pragnie. Będąc w tak ważnym zleceniu do Konstantynopolu wysłany, będąc głową i stróżem tylu kosztownych tam założeń, i znayduiąc się między ludem, który się tak bardzo swemi obyczaiami, zwyczaiami, i zasadami &c. od nas rożni, doznałem nie raz trudności w urzędowaniu moim. Moi dopomagacze i znayduiący się w Konstantynopolu Francuzi iak nayżywiey mnie wspierali. Gdyby nie bliskość mieysca, gdzie niegdyś miłość oyczyzny tak wielkich cudow dokazywała, gdyby nie widok owych Attyckich okolic (dawney Grecyi) na które się nie raz łzami zalałem, gdyby nie sentymenta wasze, któreście we mnie zawsze wpaiali, niebył bym wysokich waszych zamiarow dopełnił i zasłużył na wasze zaufanie; lecz będąc pewny waszego przebaczenia, robiłem wszystko &c."

" Bardzo nie chętnie (odpowiedział między innym prezydent) zezwolił dyrektoryat na gorące twoie żądanie odwołania cię nazad. Oddaie sprawiedliwość twey mądrości, nieinteressowności i powadze, z iakąmeś narod w rożnych ważnych dyplomatycznych zleceniach, któreś miał do zrobienia, reprezentował. Już uwiadomił nas Cesarz Selim o zaufaniu i szacunku, na któryś sobie umiał zasłużyć i dał nowy dowód tych uczuciow, oddaiąc ci dla dyrektoryatu ową banderę, iako uderzaiący i nieużywany dowód swey przyiaźni dla rzeczypospolitey Francuzkiey."

Depesza, którą Turecki wielki admirał, albo kapitan basza obywatelowi Verninac do naszego rządu oddał, ma następuiący napis.

" Do dystengwuiących się wielkich

Wodzow, którzy religią Jſsa wyznaią; podporom magnatow religii Meſsyasza; pośrzędnikom intereſsow Nazaretańskich rzeczypospolitych, okrytych oznakami honoru i szacunku; do naszey nayoświeceńszey, nayszacownieyszey i prawdziwey przyiaciołki rzeczypospolitey Francuzkiey, którey przedsięwzięcia, aby iey na prawdziwe dobro wyszły życzemy."

List iest w tych wyrazach:

Do dystengwuiących się Wodzow &c. (iak wgorze) Złożywszy im nasze życzenia i naygorącsze modły za ich dobro, czyniemy im po przyiacielsku wiadomo: Że gdy ich nadzwyczayny poseł Verninac, oddawca tego listu, iako obraz szczerości serca, Ceſsarskie pozwolenie do swego powrotu do Francyi otrzymał i przy swoim wyieździe wysokiey Porcie życzenie okazał, żeby wam rad Ottomańską bandere przywiozł, która by z przyzwoitym dla niey honorem i dystenkcyą międzу banderami innych przyiacielskich rzeczypospolitey narodow na sali ciała prawodawczego umieszczoną została, i gdy to oświadczenie na wysoką rozwagę wzięte, bandera tey samey formy i wielkości iaka się na Ceſsarskim okręcie, na którym ia sam kommenderuię zrobioną została, i iako zakład przyiaźni w ręce wspomnionego posła oddana iest. W podwoynym zamiarze uwiadomienia was o tym i dowiedzenia się o waszem zdrowiu, umyśliliśmy tę depeszę napisać. Przy odebraniu iey, spodziewamy się, iż przedziwne naturalne przymioty, któremi się Verninac dystengwuie, i szczęśliwe iego starania z ukontentowaniem obydwoch narodow w dopełnieniu obowiązkow przyiaźni pod czas iego urzędowania, co się i stało, tak wam, iako nam sprawiedliwem powodem zdawać się będzie do wyniesienia go na wysoką godność. Gdy się tak naywyższemu podobać będzie, udzielcie nam tey przyiemney wiadomości i że chciey cie w wszystkich okazyach korrespondencyą znami utrzymywać, która przez przyiaźń i połączenie, niewyczerpane źrzodła, interuſsuiącą się stanie, a nas przez to radością i ukontentowaniem napełnicie. Oto są przełożenia serdecznego waszego przyiaciela.

Podpisano *Huſsein, Basza, admirał Ottomańskiego Państwa.*

Po podpisie i pieczęci z imieniem Husseіn następuią niektóre wyrazy z Alkoranu, które iego ufność i poddanie się woli Bożey dowodzą.

List Tureckiego Ceſsarza Selima III, który odpowiada na odwołanie Verninaka i postanowienie Aubert Dubayeta na Francuzkiego ambaſsadora w Konstantynopolu, iest w zwyczaynym orientalnym stylu napisany. Obywatelowi Verninac daie w nim wielkie pochwały i Aubert-Dubayeta za ambaſsadora przyymuie. "Gdy się Naywyższemu poba (mówi na końcu w tym liście) pomyślicie zapewne przy odebraniu tego Ceſsarskiego listu, że dalecy iesteśmy w nieprzerwanych związkach szacunku i serdeczney przyiaźni, które między wysoką Portą i rzecząpospolitą Francuzką zachodzą, naymnieyszey odmiany uczynić, owszem za naszą starannością do utrzymania tak szczęśliwego położenia, co dzień się przykładać, że w naszych potężnych kraiach Francuzcy kupcy i podrozni po przyiacielsku są traktowani i czynney opieki doznaią, i że nadto by było powiadać wam, że obydwa mocarstwa na potym naybogatszego plonu z przyiaźni spodziewać się maią, który z wzaiemnych do-

brych sentymentow wypływa. Błogosławieństwo temu, który prostą drogą idzie! &c."

Dnia 5 t. m. o godzinie 9 wieczór przybył tu nowy dyrektor obywatel Barthelemy. Dla uniknienia wszystkich uroczystości do przyięcia go przygotowanych, zachował inkognito, co mu ieszcze więcey szacunku i poważenia iego skromności iednało. Dnia 6 wysłał dyrektoryat jeneralnego sekretarza Lagarde i ministra wewnętrzego obywatela Benezech do niego, z uwiadomieniem, że go dyrektoryat zaprasza do złączenia się z nim. Dwoch posłańcow stanu i 4 szwaycarów szło przed niemi Gdy sekretarz jeneralny i wspomniony minister u obywatela Barthelemy stanęli, zaraz się udał poprzedzaiąc go w spomnieni posłańcy stanu i szwaycarowie do mieysca sessyy dyrektoryatu, gdzie się iuż z ministrami w stroiu urzędowym znaydował. Gwardya dyrektoryatu z obustron osadziła drogę, którędy przechodził; muzyka woyskowa zapowiedziała iego przybycie i naywiększe mu honory woyskowe czyniono. Sztab gwardyi dyrektoryatu i tuteyszego woyska był na sali, przez którą Barthelemy na sessyą dyrektoryatu przechodził, zgromadzony. Odebrawszy od swych kollegów pocałowanie braterskie został iako członek dyrektoryatu instalowany i miał następuiącą przemowę:

Obywatele Dyrektorowie!

" Gdy odebrałem od Reprezentantow narodu prawo zasiadania między wami, naypierwszym moim czuciem było nie dostarczaiące przymioty. Jako świadek okazałości rzeczypospolitey Francuzkiey za granicą i pełen dla niey podziwienia, nie mogłem sobie zaraz wielkości sprzyiania wystawić, przez które zostałem powołany do posiadania pierwszego w niey urzędu; ale wnet zapomniałem o mey słabości i samem szczęściem mego przeznaczenia zostałem zaięty. Bydź obecnym ostatnich dni tryumfuiącey rewolucyi, dla utwierdzenia iey dobrodzieystw, stać na czele wykonania ustaw, z wami i ciałem prawodawczym przyłożyć się do naprawienia nieoddzielnych od dawney burzy klęsk, co za piękna koley, i wieleż nie ma powabów! Mamże powiedzieć, że niemniey powabną nadzieią byłem powodowany znalezienia w dyrektoryacie zasad jeneralney pacyfikacyi? Rozumiałem, że po wielkim rozwinięciu sił i mocy, rzeczpospolita Francuzka pokaże się sprawiedliwą i spokoyną, nawet na przeciw nayokrutnieyszym iey nieprzyiaciołom. Sprawiedliwość zaręcza trwałość państw: sprawiedliwość i umiarkowanie po zwycięztwie, sprowadzą ów trwały pokóy, który ma na zawsze usankcyonować konstytucyą, którą sobie Francya nadała, musi. Przyymiycie, Obyw: Kolledzy, moie nieskażone przywiązanie do tey konstytucyi, przyymiycie uczucia mego uszanowania dla was. Słodko mi iest, zawczasu pomyśleć, że nasze połączenie, nakazane ustawą, będzie wzaiemnym szacunkiem, zaufaniem i przychylnością uwieńczone. „

Prezydent odpowiedział mu:

Obywatelu i kochany Kollego!

Dyrektoryat wykonawczy przyymuie z nayżywszą radością na łono swoie, tego, którego zaufanie reprezentantów ludu wezwało do dzielenia z nim prac iego. Umiałeś kochany Kollego w trudnych czasach

ziednać rzeczypospolitey uszanowanie zewnątrz, zachować iey dawnych i wiernych alliantów, i z neutralizować te kraie, które złość chciała nowemi nam nieprzyiaciołmi zrobić. Obszerne twe wiadomości i duch umiarkowania, który cię ożywia, są pewnym zaręczeniem z iakim pożytkiem będziesz z nami nad ukończeniem wielkiego dzieła pokoiu pracował. Wysokie twe początki zaręczaią nam, że ten pokóy wspólnie na sprawiedliwych podstawach i kondycyach chwalebnych zrobiony będzie. Daleki od teatru fakcyy, które tyli czas naszą oyczyznę wewnątrz niszczyły, mogłeś o nich bezstronnie sądzić, i natężenia, które złączysz z naszemi dla przytłumienia ich, będą nader skuteczne. Spodziewamy się, iż powziąwszy wiadomość o pierwszych pracach dyrektoryatu, i będąc świadkiem iedności, iaka między iego członkami panuie, oddasz im szacunek, za szacunek, i będziesz z niemi dzielił uszanowanie dla dawnego ich kollegi LeTourneur, za okazane przez 18 miesięcy, na tym stopniu, który ty teraz obeymuiesz, iego światło, poczciwość i cnoty obywatelskie.,,

Instalacya obywatela Barthelemy była publikum 12 wystrzałami z armat, a ciału prawodawczemu przez osobne poselstwa oznaymiona.

Od 4 roku rzeczypospolitey, aż do miesiąca Ventose roku 5 przyprowadzili nasi korsarze za dobre pryzy uznanych 100 okrętów do St. Domingo. W Europeyskich wodach nie dawno zabrały znowu nasze okręty 18 nieprzyiacielskich statków.

Z Rochefort wyszła eskadra od 3 małych woienných okrętow pod rozkazami Gywiszyne go szefa Papin na morze. Do Nant przyprowadzaią zawsze wiele zabranych okrętow. — Do Marsylii przywieziono znowu 14 skrzyń z dziełami kunsztow i do historyi naturalney rzeczy z Włoch.

Do wyporządzenia pałacu niegdyś Xżny Monaco dla Tureckiego ambaſsadora wyznaczył rząd 12,000 liwr:. — W St. Brieux 5 szuanow rozstrzylano, którzy pod przewodztwem Puysay chcieli w tamtych stronach nazad domową woynę zapalić.

Z Manheimu d. 9. Czerwca.

Miedzy wielu prezentami, które dyrektor Barthelemy na schyłku swego poselstwa w Szwaycaryi odebrał, znayduie się, od kantoou Bern ofiarowany mu z złotym łańcuchem medal, który warta 1000 czer: zło,

Elektor Koloński będzie bawił przez całe lato w opactwie Niemieckiego zakonu przy Heilbrón. — Zakon Niemiecki i Xże Würtzburski urządzaia lud wieyski na żołnierski stopień.

Z Włoch d. 10. Czerwca.

W Wenecyi doniesiono d. 8. municypalności, że jenerał Buonaparte za kilka dni przyiedzie.

W Genui podług wiadomości pod d. 28 maia, trwaią tam wciąż mocne poruszenia, i zupełnym przeistoczeniem rządu w krotce groza.

D. 23 maia przybyli do Rzymu Hiszpańscy prałaci, byli z wielkiemi okazałościami przyymowani; ale dla trwaiącey wciąż choroby Oyca S. dopiero d. 29 otrzymali u niego audyencyą, który się z niemi przez długi czas bardzo łagodnie rozmawiał.

W Neapolu dla skompletowania armii trwaią ieszcze wciąż rekrutowania.

DODATEK

DO Nru. 52.

GAZETY KRAKOWSKIEY

We Srzodę Dnia 28. Czerwca 1797.

Z Ankony d. 23. Maia.

Skoro kommendant miasta tego jen. Rey. zapewnił deputowanych tuteyszey municypalności, że iest umocowanym do ogłoszenia niepodległości naszey, wydane natychmiast zostały rożne rozrządzenia znoszące tytuły, szlachectwo, herby, liberye, podatek od soli, opłaty od wywożonych i przywożonych towarow &c. D. 28 ma bydź drzewo wolności zaszczepione.

Z Wenecyi d. 2. Czerwca.

Niektore municypalności wysp przyległych, przysyłaią do nas deputowanych, dla umocnienia związkow braterstwa. Uroczystość zaszczepienia drzewa wolności w przyszły wtorek nastąpi. Minister Francuzki Lallemant pisał do naszey municypalności dziękuiąc za oświadczone sobie szczęśliwego powrotu życzenia; i razem uwiadomił ią o zawartych z Cesarzem przedugodnych pokoiu warunkach. Rząd tuteyszy całkiem zatrudnia się formowaniem gwardyi narodowey, która z mieszczan składać się i do 20,000 ludzi wynosić będzie. Woyska Francuzkie naysurowszą zachowuią karność.

Wiadomość o wniściu Austryakow do Udine i Palmanova nie potwierdza się; to iednak pewna że się ku Gorycyi woiąż posuwaią, i że inne korpus zaymuie wszystkie stanowiska Karyntyi, które tylko przez dywizyą jen. Guieux są opuszczone.

Z Bruxelli d. 9. Czerwca.

Niepodobna określić radości z iaką tu przyięta została urzędownie ogłoszona wiadomość, że ministeryum Angielskie nowy krok do odnowienia z Francyą negocyacyi pokoiu uczyniło; spodziewamy się albowiem, iż los naszych prowincyy przez powszechny pokoy ostatecznie ukonczonym zostanie.

Kupcy zagraniczni ponabywali świeżo znaczną część domow i magazynow znayduiących się w Antwerpii nad brzegiem rzeki Skaldy; spekulacya ta iedynie w czasie pokoiu użyteczną bydź może; gdyż w ninieyszych okolicznościach handel w tey stronie iest nic nieznaczący.

Od kilku dni przechodzili tu ciągle artyleryści z departamentu połnocnego ku armiom Reńskim. Oddział woyska maiący kantonować w naszych prowincyach i nad brzegami Mozy ieszcze na mieysca przeznaczenia swoiego nie przyszedł, chociaż kwatery dla żołnierzy, iuż są wszędzie przygotowane; bagaże tylko i rożne sprzęty woienne, z należącym do nich konwoiem przybywaią.

Z Ratyzbony d. 11. *Czerwca.*

Utrzymuią powszechnie że ostateczny traktat pokoiu pomiędzy Cesarzem Jmć i Francyą został d. 22 w Montebello podpisany; więc co moment spodziewamy się w tey mierze Cesarskiego dekretu.

Twierdzą także, iż minister Pruski, z wyraźnego monarchy swoiego zlecenia zapewnił seym o zupełnym pomiędzy dworem Berlińskim i Wiedeńskim porozumieniu.

Zamowiono tu i w okolicach kwatery dla świeżych woysk maiących z Austryi przybydź.

Z Medyolanu d. 4. *Czerwca.*

Deputowani Genueńscy ktorych senat do jenerała Buonaparte wyprawił powrocili nazad, nie mogąc się w niczym dostatecznie ułożyć, z przyczyny, że nie byli umocowani do traktowania względem reformy ich rządu.

Woyska idą ciągle ku Genui Ostatnie listy z tego miasta pod d. 1. t. m. pisane potwierdzaią wiadomość o zaszłych niespokoynościach w Port-Maurice, Coriana, Finale, Pietra, i innych mieyscach ponad rzeką Ponente leżących. Przyszło pomiędzy dwiema partyami do rozprawy, w ktorey krew obficie przelaną została; powielu mieyscach zaszczepiono drzewo wolności. Te to zapewne wiadomości skłoniły senat do dania rządowi krztałtu demokratycznego, tudzież do zniesienia tytułow szlachectwa i innych prerogatyw, co iest koniecznym tey odmiany skutkiem. Zdaie się rownie, że depesze od jenerała Buonaparte przez adjutanta na dniu 26 przywiezione, wiele do tey determinacyi się przyłożyły. Mówią nawet iż minister Francuzki Faypoult zagroził oddaleniem się z Genui, ieżeli senat prędkich w tak ważney okoliczności nie przedsięwezmie krokow. Drugim zamiarem posłania wspomnionego adjutanta było żądanie wypuszczenia na wolność Francuzow zaaresztowanych, i uwięzionych w akcyi d. 22 zaszłey. Wypuszczono ich natychmiast w liczbie 17.

Jenerał Buonaparte iest zawsze w Montebello. Margrabia de Gallo który iak mówią iest umocowany z strony Cesarza do traktowania o ukonczenie pokoiu, mieszka w Cesano, wiosce w bliskości Montebello leżącey.

Dywizya jenerała Victor ktora w Padewskim stała, idzie teraz do Romanii. Liczba woysk Francuzkich maiących się do tey prowincyi zgromadzić wynosi iak mowią do 30,000; niewiadomo iednak iakie tey kolomny iest przeznaczenie.

Z Wenecyi d. 7. *Czerwca.*

Wzeszłą niedzielę obrządek zaszczepienia drzewa wolności odbytym został z wielką okazałością. Wszystkie przyyścia do placu S. Marka obsadzone były znaczną liczbą woysk Francuzkich, Weneckich, i kilkunastą armatami: o godzinie 9 z rana wyszła municypalność z pałacu i udała się do loży sobie przygotowaney. Prezydent mówił do ludu, po czym udano się do kościoła S. Marka w którym Te Deum spie-

wano. To skończywszy powrociła municypalność na plac, a prezydent powtorną miał do ludu mowę, przy koncu którey wrzucono w ogień księgę złotą obeymuiącą imiona patrycyuszow, rownie iak wszystkie znaki dostoyności Dożny. Skoro pomienione narzędzia w popioł obroconemi zostały, municypalni zgromadzili się około drzewa wolności, które obsypaniem ziemią, i oblaniem wodą utwierdziwszy powrocili do loży. Huk armat, odgłos dzwonow, i liczna muzyka przegrywaiąca piosnki patryotyczne, dodawały wspaniałości tey ceremonii. W wieczor plac S. Marka był okazale illuminowany, którą to illuminacyą przez dwa następne dni powtorzono.

Zakonnicy, ktorzy wyspy S. Jerzego S. Michała i S. Seconda zaymuią, odebrali rozkaz umknienia się ztamtąd w przeciągu trzech dni, gdyż te mieysca od woysk Francuzkich zamieszkanemi będą.

Rownie z wysp, iak z miasta i wsiow lądowych przybywaią codziennie deputowani, dla oświadczenia naszey municypalności braterstwa, i ugruntowania związkow iedności. Przednieysze iednak miasta, iak Padwa, Treviso, Brescia, Cremona, Bergamo &c. nie zdaią się bardzo chcieć do niey przystępować. Mniema wielu, iż los tey części Włoch zawisł od traktatu pokoiu zawrzeć się pomiędzy Cesarzem i rzeczapospolitą Francuzką maiącego.

Wysłano deputowanych do wschodnich naszych wysp, iakoteż do Jstryi i Dalmacyi dla zaprowadzenia tam rządu demokratycznego.

Z Frankfurtu d. 10. Czerwca.

Przed wyiazdem z naszych okolic jenerała Hoche, pisał do niego Arcy Xiąże Karol względem kontrybucyi; ale z interesowania się tego dotąd nie widziemy skutku.

Na opactwo Fuldyyskie Johannisberg, gdzie sławne wino rośnie, nałożyli Francuzi na nowo 300,000 kontrybucyi i wszystkie wina z tamtąd wywieźli.

Królewsko-Pruski jenerał maior Seifert kommendant werbowniczy w Rzeszy wyiechał ztąd do Berlina. — W Hrabstwie Wittgenstein stoią teraz Pruskie husary Goekingka. Francuzi w Heskim zawieraią na dostawienie sobie żywności kontrakty.

Znaczna część cofaiącey się artylleryi Francuzkiey znowu w okolice Buzbach i Giessen zwrocona została. Z Koblentz także pod d. 4 t. m. donoszą, że ztamtąd wiele artylleryi i całą ammunicyą, która przedtym do oblężenia Ehrenbreitstein była przeznaczona, z lewego brzegu Renu na prawy przeprowadzono. Siedmset artylerystów z Koblentz do Dillemburga przez Neuwied przeszło. Tąż samą drogą przez Neuwied idzie na prawy brzeg Renu 4000 Francuzów, międzyktóremi wiele się iazdy znayduie.

Gazeta Hanauska przytacza co następuie;

" Na dniu 5 t. m. znaydował się w Minden panuiący Xżę Brunświcki. Wszystkim żeglarzom od Wezery kazano się tu stawić i wszystkie okręty przyaresztowano. Wydano także rozkaz do dostawienia 440 koni pod artylleryą. Wczoray rozbiegły się sztafety do jenerałów: Romberg w Osnabrück, Blücher w Münster i do Xiążęcia Ferdynanda w Lemgo. ,,

Woyska Szwaycarskie, które się dotąd w okolicy Bazylei zbierały, rozeszły się iuż do domow. Głowna kwatera jenerała Moreau, ma bydź iak mówią, w krótce do Nancy przeniesiona.

Z Hagi d. 3. Czerwca.

Konstytucya nasza d. 30 maia ukończoną została i 6000 exemplarzów iey wydrukowano. Dzień 8 sierpnia iest przeznaczony do zgromadzenia ludu, który na przyięcie iey lub odrzucenie kreskować będzie. Cożkolwiek w tey mierze nastąpi, będziemy wszelako mieli nową narodową konwencyą; ale ta sessyy swoich przed d. 1 grudnia nie rozpocznie. Zgromadzenie teraźniaysze uchwaliło, że pierwiastkowe zgromadzenia maią bydź na dzień 1 sierpnia zwołanemi dla wyznaczenia elektorów którzy nowych reprezentantów obiorą.

Obywatel van Steenville nasz nowy przeznaczony ambassador do Paryża wybiera się w podróż; dway deputowani Lestevenon i Pasteur równie iak admirał Winter iuż tu powrócili. Mówią, iż przeznaczenie ostatniego szczęśliwy miało skutek.

W Irlandyi nowe powstały zaburzerzenia Administracya prowincyonalna tego kraiu, sześciu konsyliarzy z urzędow złożyła.

Z Strazburga d. 3. Czerwca.

Forpoczty armii Reńskiey i Mozelskiey rozciągaią się z tey strony aż do Altorf- i Ettenheim, gdzie Francuzkie widety z Austryackiemi w małey znayduią się odległości.

Od wyższego Renu d. 6. Czerwca.

W Koblentz ogłoszono iuż przy biciu w beben żeglugę wolną na Renie. W armii Francuzkiey Sambry i Mozy spodziewać się potrzeba wielkich teraz odmian. Oprócz wielu officyerów, samych jenerałów 25 ma bydź oddalonych.

Panuiący Xiążę Brunświcki obiął znowu kommendę nad woyskiem strzegącem linii demarkacyyney i znayduie się teraz w Minden.

Jeneralność Francuzka wyciągnęła prawie ze wszystkim woyska swoie z miasta elektorskiego Wisbaden, zaręczaiąc wszelkie bespieczeństwo tak osoby iako i maiątku dla odwiedzaiących toż miasto cudzoziemców.

Kilka prywatnych listów z Wiednia donoszą, iż Cessarz ambassadora swego w Petersburgu hrabiego Cobenzl, pierwszym swoim pełnomocnikiem na kongres pokoiu mianował. Z strony Pruskiey minister stanu hrabia Haugwitz, będzie iak mówią, do tego kongressu wyznaczony.

DONIESIENIA.

Uwiadomia sie prześwietne Publikum, iż na Przedmieściu Zwierzeniec Nro: 270 znayduie się do sprzedania za mierną cenę wapno i dobrze wypalona cegła, tudzież drzewo bukowe i iodłowe suche. Ktoby sobie życzył kupować ma się udać do tegoż domu.

Dnia 10 następuiącego mie iąca b. r. będą w C, K. państwie Bodrzęcinie 3 Podazowe huty o 9 ranny godzinie w tamteyszy urzędowy kancellaryi na rok ieden publicznie zalicytowane.

Cena fiskalna wynosi Ryns: 300 Każdy licytować życzący ma 10tą część teyże iako zaręczne przed licytacyę złożyć, i dalszych dzierżawy kondycyy w Bodrzecińskiey prefekturze dowiedziec się może.

Obwieszcza się Antoni Kosicki Syn Alexandra, ktory od kilkunastu lat wyszedłszy z matką swoią z Krakowa do Warszawy, a żeby dał o sobie wiadomość lub o sobiście się tu stawił dla odzyskania spadłey na niego sukcesyi

Podaie się do wiadomości, że człowiek umieiący nauki, i posidaiacy ięzyk łaciński, i niemiecki, i znaiący muzykę, życzyłby sobie gdzie bydź za nauczyciela umieszczony. Ktoby takowego potrzebował niechay się zgłosi do kantoru gazety Krakowskiey.